

A LA SARDANA

No vulguis morir, que tu ets el resum
de música i dansa a dintre la llum

de la terra nostra, la que et va infantar
per sentir-te viva en tot l'Empordà.

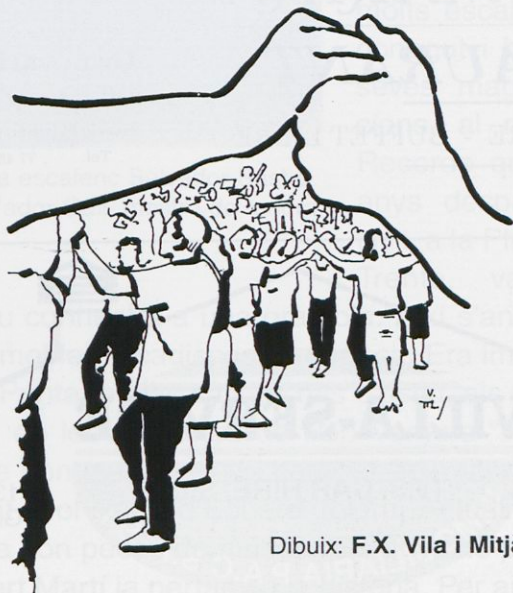
No et deixis sorprendre per un altre joc
de costums foranis que apaguin el foc

de les mans que vibren i es volen unir,
dels llavis que compten avui com ahir.

Al so de la cobla, fes que els teus anells
es renovin sempre, no es tornin mai vells.

Montserrat Vayreda i Trullol

Octubre 1996

Dibuix: **F.X. Vila i Mitjà**